

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตและสังคม จึงควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติได้ บุคลากรที่มีคุณภาพนั้นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานในเชิงวิชาการ มีความชำนาญในการปฏิบัติงาน และมีทักษะการคิดในเชิงวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการคิดเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 21) ที่กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 17) ได้กำหนดให้ “การจัดการศึกษาตามหลักสูตรต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

คณิตศาสตร์เป็นสาระการเรียนรู้หลักสาระหนึ่ง ที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ คณิตศาสตร์จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 ข, หน้า 1-2) คณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจน ศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของคณิตศาสตร์ จึงมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น คณิตศาสตร์เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ การจัดการศึกษาคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้

ตลอดชีวิตตามศักยภาพ เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ มีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์มีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ตระหนักในคุณค่าของคณิตศาสตร์ และสามารถนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดจนสามารถนำความรู้ไปเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ต้องมีความสมดุลระหว่างสาระทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการควบคู่คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม

คณิตศาสตร์มีลักษณะเป็นนามธรรมนักเรียนเข้าใจยากทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ประสบปัญหาเป็นอย่างมากซึ่งผลการประเมินความรู้ และ ทักษะคณิตศาสตร์ของผู้เรียนไม่ว่าในระดับใดต่างพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและจากการสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของฝ่ายวิชาการ โรงเรียนประจันตราษฎ์บำรุง พบว่าปีการศึกษา 2550 และ ปี 2551 มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็น 1.7 และ 1.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.7 ทั้ง 2 ปีการศึกษา ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด เนื่องจาก นักเรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างในด้านความรู้พื้นฐาน ความคิด การให้เหตุผล ความสามารถในการรับรู้แตกต่างกัน การที่จะให้ทุกคนได้รับความรู้ครอบคลุมเนื้อหาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมือนกันเท่ากันเป็นไปได้ยาก

การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้เนื่องจากเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาจากผู้สอนไปยังผู้เรียน ผู้เรียนสามารถใช้เรียนได้ด้วยตนเอง ดังนั้นสื่อการสอนจึงเกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน (กิดานันท์ มลิทอง, 2548, หน้า 108) และสามารถที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น และประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน สื่อการสอนหรือนวัตกรรมแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติพิเศษที่แตกต่างกันไป ดังคำกล่าวของ ยูจีน พิพิชกุล (2531, หน้า 16-17) ที่ว่า “สื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ช่วยในการสอนนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันให้บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนช่วยสร้างเสริมความสนใจในการเรียน ประหยัดเวลาให้นักเรียน เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะนำไปสู่นามธรรม ช่วยในการอธิบายขยายความ และสรุปข้อความ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน” สอดคล้องกับเอกสารรายงานการวิจัยของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535, หน้า 103) กล่าวว่า “นวัตกรรมการเรียนการสอนประเภทที่ใช้ในการเรียนด้วยตนเองที่นำมาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่การสอนส่วนบุคคล หรือ เอกัตบุคคล ศูนย์การเรียน ชุดการเรียน บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน บทเรียนโมดูล คอมพิวเตอร์ช่วยสอน”

บทเรียนโมดูลเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่มีผลส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนซึ่งเป็นการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีการตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังที่ วิชัย ดิสสระ (2540, หน้า 152) กล่าวถึงบทเรียนโมดูลว่า บทเรียนโมดูลมีประโยชน์อย่างมากต่อวงการศึกษในปัจจุบัน ได้มีผู้กล่าวถึงข้อดีของบทเรียนโมดูลไว้หลายท่านเช่น ลอเรนซ์ (Lawrence, 1973, pp. 1-3) สุกัลลักษณ์ พงษ์สุธรรม (2533, หน้า 34-35) ซึ่งพอสรุปได้ว่า บทเรียนโมดูลเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีระเบียบแบบแผน และรวมแบบการสอนหลายๆอย่างไว้ด้วยกัน ใช้ศึกษาด้วยตนเองตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล ช่วยเหลือเด็กที่เรียนไม่ทัน การเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลทำให้ผู้เรียนทราบความสามารถหรือความก้าวหน้าของตนทุกขณะ

บทเรียนโมดูลจะแยกเป็นหน่วยย่อย ๆ เรียงลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเป็นขั้นเป็นตอน มีการตรวจสอบผลการเรียนเป็นระยะๆ ผู้เรียนจะทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำไปปรับปรุงผลการเรียนให้ดีขึ้นเป็นผลให้เกิดการพัฒนาและเกิดความภาคภูมิใจในกรณีที่ได้ผลการเรียนที่ดีแล้ว ตลอดจนกับบรรพต สุวรรณประเสริฐ (2544, หน้า 98-99) กล่าวว่า การเรียนรู้คณิตศาสตร์จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความก้าวหน้าในการเรียน และผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเองมากกว่าการเรียนรู้จากการฟังครูหรือผู้สอนเท่านั้น และในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลสามารถใช้เวลาได้อย่างเพียงพอจะน้อยหรือมากตามความสามารถของตนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบลูม (Bloom, 1971, p. 43 อ้างถึงในอาชญาสีทธิ รักญาติ, 2546, หน้า 15) กล่าวว่า นักเรียนทุกคนหรือเกือบทุกคนสามารถเรียนรู้วิชาใดๆ ที่จัดสอนในโรงเรียนจนถึงขั้นรู้วิชานั้นอย่างแจ่มแจ้งได้ ถ้าหากจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสม และใช้เวลาสำหรับเรียนวิชานั้นๆ แก่นักเรียนสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ เท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยใช้เวลาอย่างเพียงพอ และในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลไม่จำกัดสถานที่สามารถนำบทเรียนโมดูลไปศึกษาที่อื่นนอกจากห้องเรียนได้ตามความเหมาะสม สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งของบทเรียนโมดูลคือก่อนจะนำมาใช้ได้ผ่านการทดลองใช้ (Try out) ตรวจสอบปรับปรุงและแก้ไขแล้วจนมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ และจากผลการวิจัยของศศิวิมล เนื่องนิตย์ (2543, หน้า 98) โสพล จันทรโชติ (2543, บทคัดย่อ) สารทิ ภูมิประเทศ (2543, บทคัดย่อ) กมล ชูสมัย (2545, บทคัดย่อ) เกษตร กฤษฏามหาสกุล (2546, บทคัดย่อ) ฉัฐพงษ์ ยศวังใจ (2546, บทคัดย่อ) พบว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลสูงกว่าการเรียนการสอนโดยวิธีปกติ และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

จากความสำคัญของบทเรียนโมดูล ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะพัฒนาผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้บทเรียนโมดูลประกอบการเรียนการสอน ซึ่งบทเรียนโมดูลจะเป็นสื่อช่วยพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนมีผลให้เข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความน่าจะเป็นเป็นเรื่องที่นักเรียนได้ผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ซึ่งถ้าพัฒนาผลการเรียนเรื่องนี้ให้ดีขึ้นนอกจากจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการศึกษานี้สูงขึ้นแล้วยังใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อสร้างบทเรียนโมดูล เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับกลุ่มที่เรียนโดยการอธิบาย และแสดงเหตุผล

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

1.3.1 ได้ค้นวัตกรรมบทเรียนโมดูล เรื่อง ความน่าจะเป็นที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3.2 ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนโดยการอธิบายและแสดงเหตุผล

1.3.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นในด้านความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้นิยาม และ ทฤษฎีบท

1.3.4 เป็นแนวทางในการทำบทเรียนโมดูล ที่มีประสิทธิภาพในเรื่องอื่นๆ

1.3.5 เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 บทเรียนโมดูลวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็นมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

1.4.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นของกลุ่มที่เรียนโดยใช้บทเรียน โมดูลสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการอธิบาย และแสดงเหตุผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1.5.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนประจันตราษฎร์บำรุง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 7 ห้องเรียน 280 คน

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนประจันตราษฎร์บำรุง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 80 คน การเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก

กลุ่มทดลอง ใช้บทเรียน โมดูล เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 40 คน

กลุ่มควบคุม ใช้การอธิบายและแสดงเหตุผล เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2

จำนวน 40 คน

1.5.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เรื่อง ความน่าจะเป็น ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- 1) บทนำเกี่ยวกับความน่าจะเป็น
- 2) การทดลองสุ่มและเหตุการณ์

- 3) ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์
- 4) ความน่าจะเป็นกับการตัดสินใจ

1.5.4 ตัวแปรที่จะศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนมี 2 รูปแบบ คือ การเรียน โดยใช้บทเรียนโมดูล และการเรียนโดยการอธิบายและแสดงเหตุผล

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังจากได้เรียน โดยบทเรียนโมดูล เรื่องความน่าจะเป็น

1.5.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

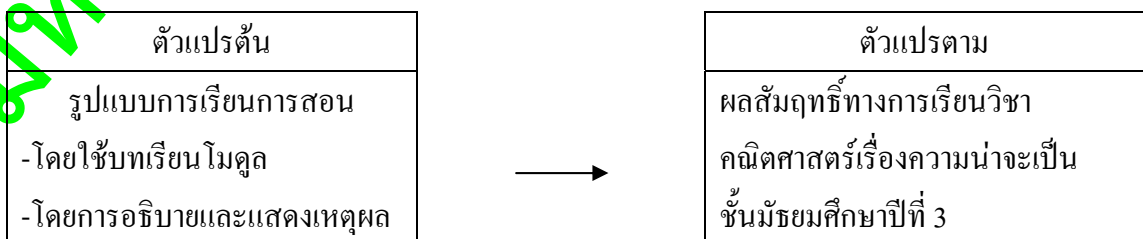
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เวลาทดลองจำนวนทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยโดยบทเรียนโมดูลและโดยการอธิบายและแสดงเหตุผล

เรื่อง	เวลา(ชั่วโมง)	วัน-เดือน-ปี
1. บทนำเกี่ยวกับความน่าจะเป็น	1	1 ธ.ค. 52
2. การทดลองสุ่มและเหตุการณ์	5	2-3 ธ.ค. 8-9 และ 11 ธ.ค. 52
3. ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์	5	15-17 ธ.ค. และ 22-23 ธ.ค.52
4. ความน่าจะเป็นกับการตัดสินใจ	4	24 ธ.ค. และ 28-30 ธ.ค. 52

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้เสนอกรอบแนวคิด ดังนี้



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 นวัตกรรมเฉพาะ

นวัตกรรมการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.7.1 บทเรียนโมดูล หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง มุ่งให้นักเรียนสามารถเรียน และประเมินความสามารถได้ด้วยตนเอง โดยในบทเรียนโมดูลแต่ละบทจะประกอบไปด้วย บทนำ จุดประสงค์การเรียนรู้ การประเมินผลก่อนเรียน กิจกรรมการเรียน/บทเรียน การประเมินผลหลังเรียน และการซ่อมเสริม ซึ่งบทเรียนโมดูลเรื่องความน่าจะเป็นมี 4 บทเรียนดังนี้ 1. บทนำเกี่ยวกับความน่าจะเป็น 2. การทดลองสุ่มและเหตุการณ์ 3. ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ 4. ความน่าจะเป็นกับการตัดสินใจ

1.7.2 ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล หมายถึง คุณภาพของบทเรียนโมดูลเมื่อนำมาทดลองแล้วทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนไว้เป็น 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประเมินจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนแต่ละบทเรียนโดยนำคะแนนที่ได้มารวมกันคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ประเมินจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนแต่ละบทเรียน โมดูลคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

1.7.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบหลังเรียนของโมดูลแต่ละหน่วย ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.7.4 การสอนแบบอธิบายและแสดงเหตุผล (Expository Method) หมายถึง วิธีการสอนที่ครูผู้สอนบอกให้นักเรียนคิดตาม โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้อธิบาย ชี้แจง ดีความ แสดงเหตุผลตลอดจนสรุปให้ผู้เรียนเข้าใจ บทบาทในกิจกรรมจะเน้นผู้สอนเป็นสำคัญ นักเรียนจะเป็นผู้ฟังเป็นส่วนใหญ่ จะมีการตอบคำถามและการซักถาม